

Upprop om hjälp till fängslade kamrater i Ryssland

Upprop om hjälp till fängslade kamrater i Ryssland
1922

Tidningen Arbetaren, tisdagen 14 februari 1922.

Efter att helt nyligen hava lämnat Ryssland, känna vi det som vår plikt att våra första och enträgnaste ord måste uttalas till förmån för våra politiska fångar i Ryssland.

Det är en sorglig hjärtslitande kommentar om situationen i Ryssland att tala om politiska fångar i den sociala revolutionens land! Dock är detta olyckligtvis ett faktum. Ej heller åberopa vi de kontra-revolutionärer som kunna tänkas vara revolutionens fångar. Det kanske tyckes otroligt men är dock sant, att häktena och fängelserna i Ryssland idag äro fullpackade med män och kvinnor, besjälade av de högsta sociala ideal och syften. Alltigenom det vidsträckta landet, såväl i själva Ryssland som i Sibirien, såväl i den gamla som i den nya regimens fängelser, i Ossoby Otdells (en särskild avdelning av Tehekan) obeskrivliga fängelsehålor, försmäktade revolutionärer från alla partier och rörelser: socialrevolutionärer från vänstern, maximalister, kommunister från "arbetareoppositionen", anarkister, anarko-syndikalister och universalister, - anhängare av olika social-filosofiska läror, men alla av dem sanna revolutionärer och de flesta av dem entusiastiska deltagare i novemberrevolutionen 1917.

Dessa politiska fångars ställning är ytterligt beklagansvärd. Den rent fysiska sidan av deras existens är obeskrivligt eländig, för att icke tala om deras andliga ängslan och lidande. På grund av de allmänna förhållandena i Ryssland, brist på byggnadsmaterial och yrkeskunnig arbetskraft, kan det icke bli frågan om att reparera fängelserna. De hygieniska förhållandena äro därför, i flertalet fall, av det mest primitiva slag. Men det värsta av allt är problemet att skaffa föda. Icke en enda gång under den tid, som den existerat har bolsjevikregeringen varit i stånd att förse fångarna med tillräcklig föda. Deras ransoner täckte icke ens det minsta möjligt minimum som är nödvändigt för blotta existensens skull. Omsorgen om fångarnas verkliga underhåll föll på deras vänners, släktingars och kamraters skuldror. Men nu har situationen blivit ännu värre. Med endast 52 procent av naturaskatten influten, och praktiskt taget inga utsikter at kunna indriva mera, med den förfärliga hungersnöden i Volgaprovinserna och efter det regeringens ekonomiska maskineri fullständigt misslyckats äro fängelsernas innevånare verkligen i en hopplös situation.

De i Ryssland inspärrade politiska fångarnas behov tillgodoses, så långt dess naturligtvis mycket begränsade möjligheter det tillåter, utav Rysslands Politiska Röda Kors, en mycket hängiven och duglig organisation, i vilken den ryktbara revolutionären Vera Figner är en aktiv medlem. Denna organisation, helt och hållet beroende på frivillig samverkan, har varit synnerligen framgångsrik i sina uppdrag, om man

tager i betraktande huru svårt det är för var och en i Ryssland att kunna undvara något för gåvor av sina egna mycket knappa ransoner. På det hela taget har emellertid det Politiska Röda Korset varit i stånd att förse de politiska fångarna för deras mest tvingande behov.

För alla, med undantag av anarkisterna. Icke för det att Röda Korset önskar att göra någon åtskillnad. Tvärtom är den organisationen helt opartisk, fastän skarpt färgad av höger-element. Därför hade Rysslands anarkister, på grund av politiska orsaker, för länge sedan infört det förfarings-sättet, att själva tillgodose sina fängslade kamraters behov, och det har för årtal varit en fastställd sed för det Anarkistiska Röda Korset (sedermera känt under namnet Svarta Korset) att taga vård om alla anarkister i ryska fängelser. Det har hela tiden varit en herkulisk uppgift för de ryska anarkisterna som befunno sig på fri fot, att tillse sina arresterade kamraters behov. Många av de mest aktiva krafterna hade offrat sina liv under revolutionen, ett stort antal hade dött vid fronten försvarande revolutionen, medan andra åter hade blivit skjutna eller höllo på att försmäkta i bolsjevikernas fängelser. De flesta av dem som ännu voro vid liv och utanför fängelset stodo själva alltid på gränsen mellan liv och död på grund av svält: Svarta Korset måste göra verkligt övermänskliga ansträngningar för att kunna förhindra sina inspärrade kamrater från att helt enkelt svälta ihjäl. Det har utfört ett det mest självupppoffrande, ädla arbete.

Men om deras uppgift hittills har varit svår så är den nu så mycket värre. Bolsjevikernas nya taktik att *systematiskt* förfölja anarkisterna visar sig vara ett fruktansvärt handikap för Svarta Korset. Eftersom de flesta av dess egna medlemmar äro i fängelse så reorganiserades organisationen nyligen och är nu känd under namn av *Sällskapet För Hjälp Åt Anarkister I Ryska Fängelser*. Det fortsätter hjältemodigt arbetet med att giva all den materiella hjälp som det kan uppbringa åt de fängslade kamraterna. Olyckligtvis äro dess möjligheter därvidlag mycket begränsade. Kamraterna som vistas i frihet försöka själva en del av livets absoluta nödvändigheter för att kunna sända ännu några skålpund bröd och potatis åt fångarna. De vilja gärna, ja, med största glädje dela med sig av det sista de äga. Men de äga så litet och deras fängslade kamrater äro många och deras behov så stort! Från Moskväs och Petrograds fängelser, från Orel och Vladimir, från de avlägsna provinserna i yttersta östern och från kamraterna som blivit landsförvisade till den kalla norden, komma fruktansvärda nyheter. Svältens förfärliga hemsökelse, den fruktade *tzinga* (skörbjugg) angriper dem! Deras händer och fötter svullna, deras gommar lossna.. tänderna falla ut... förruttnelsen börjar i den levande kroppen...

Vilja de kamrater som vistas i frihet lyssna till detta rop om hjälp? Anarkisterna i Ryssland äro nu alldeles oförmögna att förse sina fängslade kamraters allra enklaste behov, utan hjälp från sina kamrater och vänner i andra delar av världen. *I Sällskapet för Hjälp Åt Anarkister I Ryska Fängelser* namn, i våra marterade kamraters namn, som nu frysa och svälta i bolsjevikfängelserna, lidande för sin trohet till höga ideal, vädja vi till er, kamrater och vänner överallt. Endast eder ädelmodiga och omedelbara hjälp kan rädda våra inspärrade kamrater i Ryssland från att svälta ihjäl.

Sänd bidrag till Brand, Ölandsgatan 48, Stockholm.

Kamratligen

Alexander Berkman. Allmänt ombud för Sällskapet För Hjälp Åt Anarkister I Ryska Fängelser.

Emma Goldman.

A. Shapiro, Sekreterare i Ryska Anarko-Syndikalist Förbundet "Golos Truda".